

FRAMSØKING UNG NÝGGJA NEVND

Til aðalfundin hjá Framsøkin Ung, ið var leygarkvøllidið 22. september, varð nýggj nevnd vald. William Bærentsen gjørdist formaður, Aleksandur L. Olsen næstformaður og afturat teimum vóru Bárður Clementsen, Ludvík Petersen og Vilhelm Clementsen valdir í nevndina. Nevndin skipaði seg soleiðis, at kassameistari gjørdist Ludvík Petersen, Bárður Clementsen gjørdist skrivari og Vilhelm Clementsen nevndarlimur. Afturat hesum vóru Kristianna Tórheðinsdóttir, Jógvan Fríði Tróndarson og Teitur Vestergaard Jakobsen vald til tiltakslimir.

Til minnis um Sigrun Røsvik

Góða elskaða mamma

Ja, nú er longu 1 ár síðani, at tú so bráðliga takkaði fyrri teg.

Tað sigst, at tíðin lek-ir øll sár, og saknurin er nakað, ein lærir at liva við, men hvat er tíðin?

Tað tykist, sum tað var í gjár, at eg fríggja-morgunin 29. september í fjør, fekk boð um at skunda mær oman á Hvítanes, tí okkurt var áfatt við tær. Hóast tað ikki er langt, at koyra frá Hoyvík oman á Hvítanes, tyktist hesin teinurin sera, sera drúgvur hendan morg-unin.

Sjálvt um portørarnir gjørdur alt, teir megnaðu, var títt lív ikki til at bjarga.

Eg hevði verið hjá tær og babba kvøldið fyrri og skuldi koma oman til tykkum við ný-bakaðum bollum, sama morgun sum alt hendi. Lítið vistu vit, hvat morgindagurin hevði at bjóða.

Góða mamma, tú fylgdi so væl við øllum tí eg gjørdi og stuðlaði, tað tú megnaði. Tú ringdi nær um hvønn dag fyrri at práta og vita hvussu vit høvdu tað. Tað fyrsta

tú segði var altíð:

– Hettar eri eg, mamma tín. Eg plagdi skemtiliga at svara: og hettar eri eg, Sigrid dóttir tín, tá flent tú og síðan spurdi tú: hvat ger Olaf. Tú vart bæði hjartagóð, hittinorðað, skemtingar-som, og hevði eitt minni sum fáur. Mamma tú vart so góð við babba, tína familju og vinir. Tú ringdi hvørja ferð onkur hevði verið á gátt, at siga frá vitjanini, tá vart tú glað.

Ikki minst gleddist tú um, at síggja og frætta frá tínum ommu og langommubørnum – tey høvdu eitt stórt pláss í tínum hjarta. Góða mamma, nú ringir tí ikki meira, tín rødd tagna.

Eg hugsar um teg hvønn dag, sakni teg nógv, men góðu minnini saman við tær, goymi eg í mínum hjarta.

Hvíl í friði elskaða mamma og TAKK fyrri alt.

Sigrid

Jefri Justinussen: Ein sjógarpur verður 80 ár

Sunnudagin 30. september verður Jefri Justinussen í Havn 80 ár

Hann er upprunaligur leir-víkingur, sonur Minu og Absalon Justinussen.

Hjá einum bygdadrongi tá í tíðini var ikki stórt annað at gera enn at fara til skips. Tað gjørdi Jefri eisini.

Jefri fór blaðungur í 1953 við Lizzi. Hetta var ein slupp av tí gamla slagnum, har reiðskapurin var snøri. Hetta var í eini tíð, tá ið útgerðin var lítil og eingin, og hvør fiskur mátti dragast á dekkið.

Seinni var hann við Søk-anum og Gulakletti. Hetta vóru kendir útróðrabátar í Leirvík, har útróðurin var av størsta týðningi.

Í 1958 var hann eitt skifti við norskum fiskibáti. Hetta var í eini tíð, tá ið tað var ringt at fáa líkinda kjans við føroyskum fiskiskipum. Men tá kom gongd á endurnýggjanina av fiskiflotanum, og í 1961 fór Jefri við Brestir og í 1963 við Beinir. Hesir vóru í teirri tíðini roknaðir fyrri at vera framkomnir línubátar, sum seinni blivu umbygdur til kraftblokkaveiðu. Fyrst í 1970-unum fór hann við Norðborg, sum var umbygdur stórir línubátur. Hon var upprunaliga ogn hjá P/F Hvalnes hjá Eiler Jacobsen við Petur Háberg sum stjóra. Skipari var Sámal Jacobsen, ein tann fremsti fiskimaður vit hava havt.

Norðborg varð seinni keypt av reiðarinum hjá Kristian Martin Rasmussen og Jefri var ein av manningini, sum fylgdi við til nýggja eiganen.

Hetta var byrjanin til ta núverandi Norðborg, sum er eitt tað fremsta fiskiskip á okkara leiðum.

Vinskapur millum fiskimannafamiljur

Jefri hevur verið við øllum Norðborgum til fyrri fáum árum síðani og eigur hann síni 60 ár til skips.

Teir eru ógvuliga fáir, sum

Jefri og Gunnvør Justinussen framman fyrri trúboðaraskipið Logos Hope, gamla Norrøna

hava verið so nógv ár á sjónum.

So Jefri kann tosa við, tá ið talan er um fiskiskap. Hann hevur verið til alla menning av fiskiskipum frá gamlari slupp til mest framkomnu skip. Hetta merkir eisini, at hann hevur verið við til alla menning innan uppsjóvarflotan, har tað eisini hava verið ótrúliga stórar broytingar.

Jefri hevur sera gott minni, og hann kann livandi greiða frá sínum mongu upplivilsum bæði á sjógvi og landi.

Við fyrstu Norðborg var ein serligur vinskapur millum menninar, sum vóru við. Hetta var serliga galdand millum verfaðir tann, sum

skrivar hetta, Nikkel av Eiði og Jefri.

Nikkel gavst at sigla leingi áðrenn Jefri, men teir hildu á at hava samband millum sín, so leingi Nikkel livdi sum við vitjanum og øðrum samskipti. Tað sama var eisini við Rólvi í Norðdepli. Her var vissuliga talan um trúfesti.

Tað vóru ikki bara menninir, sum blivu vinir, tað blivu konur teirra eisini.

Jefri hevur eisini onnur áhugamál. Eitt er telving, sum hann hevur gjørt nógv við.

Hann er eisini virkin í Ebenezer, og hann er sjálvskrivaður at luttaka í millum annað sjómannamøtir í samkomuni.

Jefri er giftur við Gunnvør, f. Berghamar. Tey eiga

børnini Absalon, Sigurd, Annika og Trónd umframt abbaðørn.

Eisini eru tey blivin langomma og -abbi. Tey eru bæði tvey hugalig fólk, sum tað altíð er áhugavert at fáa eitt prát við. Ikki minst, tí vit eru ættarfólk báðar vegir. Tað kann geva nógv at tosa um.

Híðani frá blaðnum skal verða ynskt Jefri, og eisini Gunnvør, hjartaliga tillukku við 80 ára degnum.

ó.